

SYLABUS

Nazwa przedmiotu/modułu (zgodna z zatwierdzonym programem studiów na kierunku) Dietetyka			Liczba punktów ECTS 1
Nazwa przedmiotu/modułu w j. angielskim Dietetics			
Jednostka(i) realizująca(e) przedmiot/moduł (instytut/katedra) Katedra Żywienia Zwierząt			
Kierownik przedmiotu/modułu Prof. dr hab. Małgorzata Szumacher			
Kierunek studiów weterynaria	Poziom Jednolite studia magisterskie	Profil praktyczny	Semestr VII
W zakresie	Specjalizacja magisterska		
RODZAJE ZAJĘĆ I ICH WYMIAR GODZINOWY (zajęcia zorganizowane i praca własna studenta)			
Forma studiów: stacjonarne		Forma studiów: niestacjonarne	
- wykłady	10	- wykłady	
- ćwiczenia	10	- ćwiczenia	
- praca własna studenta	5	- praca własna studenta	
Łączna liczba godzin: 25		Łączna liczba godzin:	
CEL PRZEDMIOTU/MODUŁU			
Zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami dietetyki zwierząt tj. postępowaniem dietetycznym w konkretnych jednostkach chorobowych a także przekazanie wiedzy na temat diet weterynaryjnych i suplementów diet. Celem przedmiotu jest ponadto przedstawienie dietetycznych narzędzi diagnostycznych i wskazanie ich zastosowania oraz praktyczne układanie diet/mieszanek paszowych uwzględniając potrzeby i stan zwierzęcia.			
METODY DYDAKTYCZNE			
Wykłady są prowadzone z zastosowaniem środków audiowizualnych (prezentacje multimedialne PPT). Ćwiczenia są prowadzone w laboratoriach indywidualnie lub grupowo (max 3 osoby w grupie) z wykorzystaniem stosownych sprzętów np. komputera z programem bilansującym diety/mieszanki paszowe. Zajęcia odbywają się także w formie zajęć terenowych (wyjazd do firmy produkującej pasze i suplementy diet dla zwierząt), ćwiczeń praktycznych obejmujących dobór komponentów i suplementów diet z wykorzystaniem materiałów laboratoryjnych, a także układanie diet dla zwierząt towarzyszących i koni z wykorzystaniem oprogramowania do układania mieszanek; ponadto prezentacja przez studentów konkretnych przypadków i przyporządkowywanie diet (ćwiczenia seminaryjne).			
ZAKŁADANE EFEKTY UCZENIA SIĘ PRZEDMIOTU/MODUŁU			Odniesienie do kierunkowych efektów uczenia się
Wiedza	E1 - Opisuje zasady żywienia zwierząt (z uwzględnieniem różnic gatunkowych), układa i analizuje dawki pokarmowe. E2 - Opisuje i wyjaśnia procesy metaboliczne. E3 - Zbiera, analizuje i właściwie interpretuje dane kliniczne oraz wyniki badań laboratoryjnych i dodatkowych.		WP_B.W13 WP_B.W14
Umiejętności	E4 - Ma świadomość konieczności maksymalnego wykorzystania umiejętności zawodowych, w celu podwyższania jakości opieki weterynaryjnej, dobrostanu zwierząt i zdrowia publicznego. E5 - Ocenia właściwy stan odżywienia zwierzęcia oraz udziela porad w tym zakresie.		WP_B.U05 WP_B.U06
Kompetencje społeczne	E5 - Potrafi krytycznie oceniać własne i cudze działania oraz doskonalić. E6 - Posiada nawyk ustawicznego pogłębiania wiedzy i doskonalenia umiejętności oraz posiada świadomość własnych ograniczeń proponowane rozwiązania. E7 - Stawia dobro pacjenta na pierwszym miejscu.		WP_D.S01 WP_D.S05 WP_D.S06 WP_D.S07 WP_D.S08
Metody weryfikacji efektów uczenia się Sprawdzian pisemny. Przygotowanie seminarium.			Symbole efektów przedmiotowych E1-E7

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Wykłady:

Różnice w budowie przewodu pokarmowego psów i kotów oraz zachowania żywieniowe psów i kotów. Metody karmienia psów, kotów a także koni; praktyki żywieniowe – problemy, kaprysy, błędy.

Karmy komercyjne – etykietowanie, zasady produkcji, właściwości, segmentacja rynku. Karmy domowe w żywieniu psów i kotów – receptury, zasady bilansowania, BARF. Modyfikacja mikroflory przewodu pokarmowego u psów i kotów – probiotyki i prebiotyki, immunostymulatory pokarmowe.

Substancje biologicznie aktywne w żywieniu psów i kotów – L-karnityna, tauryna, kwas 3-hydroksy-3-metylomastłowy i przeciwutleniacze. Wielonienasycone kwasy tłuszczowe w żywieniu psów i kotów – możliwości wykorzystania w dietoterapii. Zasady dietoterapii w chorobach psów i kotów. Zasady układania dawek pokarmowych dla psów i kotów. Żywnienie koni – zasady układania dawek pokarmowych; żywienie jako wspomaganie w zapobieganiu i leczeniu wybranych chorób. Związki biologicznie aktywne w żywieniu koni.

Ponadto, praktyczne zapoznanie z technologią produkcji karm dla psów i kotów, nowoczesnymi formułami oraz referencjami dostosowanymi do specyficznych potrzeb psów i kotów różnych ras a także z zasadami bezpieczeństwa produkowanej karmy - wyjazd do Fabryki firmy produkującej karmy.

Ćwiczenia:

Praktyczne układanie diet/mieszanek paszowych dla psów, kotów a także koni w zależności od stanu fizjologicznego i zdrowotnego; Zasady doboru diet weterynaryjnych dla psów, kotów a także koni;

Seminaria własne studentów – 4 godziny. Zasady wygłoszenia seminarium: każdy student przygotowuje prezentację (power point) jednego dowolnego artykułu dotyczącego diety (czas prezentacji: 5-7 minut).

Formy i kryteria zaliczenia przedmiotu/modułu

Seminarium.

Zaliczenia ćwiczeń dotyczących układania i doboru diet/mieszanek paszowych.

Test obejmujący zakres materiału wykładowego.

Procentowy udział

w końcowej ocenie

25%

25%

50%

WYKAZ LITERATURY

Ceregrzyn M., Lechowski R., Barszczewska B. (red.), 2016. Podstawy żywienia psów i kotów. Edra Urban & Partner, Wrocław.

Hand M.S., Thatcher C.D., Remillard R.L., Roudebush P., Novotny B.J., 2010. Small animal clinical nutrition, 5 wydanie, Mark Morris Institute, Topeka, USA.

Case L.P., Daristotle L., Hayek M.G., Raasch M.F., 2011. Canine and feline nutrition. 3rd edition, Mosby Elsevier.

Pibot P., Biourge V., Elliot D. (red.), 2008. Encyclopedia of Feline Clinical Nutrition. Aniwa SAS by Royal Canin.

Pibot P., Biourge V., Elliot D. (red.), 2006. Encyclopedia of Canine Clinical Nutrition. Aniwa SAS by Royal Canin.

Kurosad A., 2008. Kompendium lekarza weterynarii i hodowcy. Psy rasowe. Rozdział: Żywienia psów z uwzględnieniem predyspozycji rasowych w kierunku niektórych jednostek chorobowych. MI Polska sp. Z o.o., Warszawa.

Nutrient requirements of dogs and cats, 2006. National Research Council. National Academic Press, Washington.

Nutrient requirements of horses, 2007. National Research Council. National Academic Press, Washington.

FEDIAF Nutrition Guideline, 2019.